

SỰ ÍCH LỢI CỦA**THỌ BÁT QUAN TRAI****Viên An**

Nhân dịp thầy Chơn Phát lưu lại Úc Châu, trong những ngày thọ bát quan trai, thầy có hỏi: Phật tử hãy cho biết đã thọ tập được kết quả hay lợi ích gì trong ngày thọ bát. Hôm nay Viên An xin chia sẻ với đạo tràng vài ý kiến về câu hỏi này. Xin tán thán công đức quý đạo hữu lắng nghe.

1. Nhớ lại câu nói của thầy trụ trì đọc trước đạo tràng khi thọ giới: “Tu là ích lợi cho bản thân và gia đình. Thời gian thấm thoát như tên bay, quý Phật tử cố gắng tu hành, đừng để luống uổng thời gian và tuổi tác”. Từ câu nói này, nếu chúng ta tư duy và quán chiếu sâu rộng thêm chúng ta sẽ thấy sự tu giúp chúng ta hóa giải được phiền não vô minh, ngày thêm an lạc, mà còn có ảnh hưởng tốt đến gia đình và người thân xung quanh ta nữa. Thật vậy, giá trị của đạo Phật là biết ứng dụng pháp của Phật trong cuộc sống thực tế của chúng ta, để chứng minh rõ ràng đạo Phật cứu khổ thật sự, đạo Phật mang hạnh phúc cụ thể lại cho bản thân ta nói riêng và tất nhiên ảnh hưởng đến gia đình và người thân ta nữa. Học đạo là để hành, chứ không phải để hiểu nhớ suông. Thu xếp được một ngày đầy gia duyên bận rộn, chúng ta có chút thời gian soi rọi lại tâm mình. Đây là cơ duyên và phước báu lớn mà Đức Phật đã chế ra pháp thọ bát quan trai cho người cư sĩ tập tu trong hoàn cảnh đầy gia duyên bận rộn. Thọ bát là trợ duyên lớn tưới tắm hạt giống Phật sẵn có trong tâm ta. Hiểu được như vậy, nếu không nắm lấy cơ hội thì chẳng uổng phí những ngày còn lại của kiếp này sao?

2. Người ta nói tu là huân tập những tập khí tốt và loại bỏ những tập khí xấu. Thật vậy thọ bát quan trai hai tuần một lần, chúng ta cùng nhau quy tụ về chùa, về đạo tràng sống trong sự che chở của tăng thân, cùng nhau khuyến nhủ sách tấn tu hành là huân tập những tập khí tốt cho ta vậy.

3. Chúng ta là Phật tử tại gia, ai cũng có hai gia đình. Gia đình thứ nhất là gia đình thế tục bao gồm mọi người thân trong gia đình, gia đình thứ hai là gia đình tâm linh là thầy cùng tất cả đạo hữu trong đạo tràng, hai tuần một lần gặp lại bạn đạo trong gia đình tâm linh để giúp đỡ sách tấn tu học. Nếu bận rộn, thọ bát bị đình hoãn lại thời gian lâu quá cũng thấy nhớ bạn đạo

lắm. Bởi vậy người đời thường nói: “Ăn cơm có canh, tu hành phải có bạn đạo” là vậy đó.

4. Có nhiều người nói: một ngày ở nhà tu cũng được cần gì phải đến chùa. Thật ra lúc đầu ý nghĩ này cũng có trong đầu Viên An, nhưng dần dần Viên An biết được ý nghĩ này sai lầm vì:

- Tại nhà có nhiều nguyên nhân khiến chúng ta giải đãi, khó tập trung, nào là nấu ăn, con cái, quan hệ thù tạc bạn bè, điện thoại. Các nguyên nhân này khiến ngũ ấm ma tha hồ hoành hành, khiến ta khó có thể nhiếp tâm lắm.

- Tại đạo tràng các nguyên nhân trên tạm dẹp qua. Ngồi giữa đạo tràng có năng lượng của tăng thân, có thầy có bạn là trợ duyên tốt khiến chúng ta dễ nhiếp tâm hơn, cũng như học bài mà vào thư viện, khung cảnh yên lặng giữa những người chỉ ngồi học, chúng ta học có chất lượng hơn ở nhà.

5. Vì Viên An là một Phật tử mới phát tâm đi chùa tu học chưa lâu, mới phát Bồ đề tâm như ngọn đèn mới mới, lửa còn leo lét chưa cháy mạnh. Với ý nghĩ ban đầu chùa là nơi chốn hoàn toàn thanh tịnh, an lạc hơn ở nhà hay ngoài đời. Tuy nhiên những phiền não ở đâu cũng có, nó là ngọn gió lớn có thể làm tắt ngọn đèn Bồ đề tâm của mình. Nhưng khi thọ bát lần trước, thầy Thiện Thành giảng pháp Viên An giác ngộ được một điều, xin chia sẻ với quý đạo hữu. Thầy nói rằng: “Nếu Phật tử vào chùa mà thấy phiền não thì xin đừng thối chí nản lòng mà phải coi chùa là một cộng đồng nhiều người, nhiều ý khác nhau, đây là một môi trường tốt để cho chúng ta có cơ hội sống chung trong tinh thần lục hòa, nhẫn nhịn, rèn luyện đức tính hiểu biết, tha thứ và thương yêu”.

Để kết thúc, Viên An nhớ lại một câu nói của thầy trụ trì khiến Viên An nhớ mãi. Thầy nói rằng: “Trước khi bước vào, cổng tam quan nhắc nhở cho chúng ta thấy ba cổng vào là: không, vô tướng, vô tác. Để nói lên rằng với tâm niệm người vào chùa không chấp trước thị phi, nhơn, ngã thì tâm vẫn an, như Cổ Đức đã nói:

*“Đừng đem hạt bụi vào chùa,
Tới lui của Phật đừng mua não phiền.”*

Thật chí lý lắm thay! Ai nói đi chùa không kết quả. ☐